

De voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Den Haag
4 december 2006

Ons kenmerk
IB/06/45919

Uw brief van

Uw kenmerk
21 501-34

Onderwerp
Bijdrage aan schriftelijk overleg (21 501-34)

Bijlage(n)

Hierbij zend ik u, mede namens de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, de antwoorden toe op de schriftelijke vragen van de Vaste Commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over mijn brieven van 19 mei 2006 inzake het verslag van de EU OJC raad en van 2 november 2006 inzake de geannoteerde agenda voor de onderdelen Audiovisueel, Cultuur en Onderwijs van de Onderwijs-, Jeugd- en Cultuurraad van 13 en 14 november 2006 en over de brief van de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, d.d. 22 maart 2006 inzake annotaties informele bijeenkomst EU Jeugdraad op 30 maart 2006 en het verslag OJC raad, onderdeel Jeugd van 23 maart 2006.

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Maria J.A. van der Hoeven

II Reactie van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

1. Geannoteerde agenda EU-raad Onderwijs, Jeugd en Cultuur van 13 en 14 november 2006 (Kamerstuk 21 501-34, nr.71)

Ik ben blij met de steun van CDA-fractie voor de inzet van het kabinet om de reikwijdte voor een (herziene) richtlijn van Europees Parlement en de Raad over 'Televisie zonder Grenzen' zo beperkt mogelijk te houden. Ten aanzien van de vraag van de fractieleden van het CDA over de haalbaarheid hiervan kan ik de Kamer berichten dat de Onderwijs, Jeugd en Cultuur Raad op maandag 13 november tot een gemeenschappelijk standpunt is gekomen waarin de reikwijdte van de richtlijn beperkt uitgebreid is met on-demand diensten die televisieachtig blijven en een massamediaal karakter hebben. Voor deze on-demand diensten zijn een aantal minimumregels van toepassing met betrekking tot reclame, bescherming voor jeugdigen, verbod van discriminatie op grond van ras, sekse, nationaliteit en aanzetten tot haat (de zgn. 'basic tier').

De artikelen uit de richtlijn zullen in de Nederlandse wet- en regelgeving worden geïmplementeerd. Het Commissariaat voor de Media zal toezicht houden op de naleving van de regelgeving.

Omdat de uitbreiding van de reikwijdte beperkt is gebleven tot televisieachtige on-demand diensten, zal de uitbreiding van de richtlijn geen consequenties hebben voor het omroepbestel en de omroepverenigingen als zodanig. Wel zullen te zijner tijd voor bepaalde on-demand diensten van de publieke omroep de regels van de basic tier gaan gelden. Dat geldt overigens dan voor alle aanbieders van dergelijke diensten.

Ik ben blij met de steun die wordt uitgesproken voor het kabinetsbeleid op het gebied van Cultuur en Economie. Inderdaad is Nederland hierin voorloper, ook in Europees verband, samen met enkele andere landen. Zoals de Kamer inmiddels uit de Voortgangsrapportage Cultuur en Economie heeft kunnen opmaken, zijn wij niet bang deze voortrekkersrol te verliezen, en evenmin voor concurrentie van andere landen. Integendeel: hoe meer landen de economische waarde van cultuur en creativiteit actief benutten, des te groter wordt de markt voor onze creatieve bedrijfstakken. De sector ziet juist in Europa grote kansen, zo bleek tijdens de conferentie waar namens het kabinet de eerste subsidies in het kader van de Creative Challenge Call bekend werden gemaakt. Vertegenwoordigers uit de creatieve bedrijfstakken stelden tijdens dezelfde conferentie dat de Europese markt dichtbij is, makkelijk te betreden is, afzetmogelijkheden biedt en ook mogelijkheden tot samenwerking biedt. Een goede basis in Europa kan vervolgens een springplank zijn naar andere delen van de wereld.

De leden van de CDA-fractie vragen of het aanvaarden van de 'Raadsconclusies over de toekomstige prioriteiten voor verdergaande Europese samenwerking op het gebied van het beroepsonderwijs' ook mogelijkheden biedt voor de uitbreiding van stageplaatsen. Ook vragen zij hoe een en ander met visa en verblijfsvergunningen geregeld wordt. Voortbouwend op het Communiqué van Maastricht uit 2004 dragen de onderhavige raadsconclusies eraan bij, dat het beroepsonderwijs in Europa hoog op de agenda blijft staan. Er worden in de raadsconclusies geen nieuwe instrumenten benoemd en er treedt geen wijziging op in de manier waarop zo nodig visa of verblijfsvergunningen worden verleend. Het gaat erom de samenhang in de bestaande of voorgestelde instrumenten - Europass resp. het Europese Kwalificatieraamwerk (EQF) en het nog te ontwikkelen Europese *credit transfer* systeem (ECVET) - te benutten. Dit zal bijdragen aan een verbeterd klimaat voor de mobiliteit van deelnemers in Europa. Het is aan de instellingen om daarvan gebruik te maken en internationale stages te bevorderen. Vanaf 2007 kunnen zij hiertoe gebruik maken van middelen uit het nieuwe Life Long Learning-programma van de EU.

Met instemming heb ik kennis genomen van de inzet van de leden van de CDA-fractie – naar aanleiding van de Raadsconclusies over doelmatigheid en kansgelijkheid – om ongelijke kansen zoveel mogelijk tegen te gaan, achterstanden weg te werken en tegelijkertijd te werken aan excellentie. Hogere sociale lasten in de toekomst zijn inderdaad niet de enige en ook niet de voornaamste reden om hieraan te werken. Hun opvatting dat in Europa talenten benut moeten kunnen worden, deel ik volledig.

De fractieleden van het CDA vragen mij hoe vrijblijvendheid voorkomen kan worden bij de invoering van het Europese kwalificatieraamwerk voor een leven lang leren (EQF). Ik stel vast dat de Europese Commissie zich bewust is van het risico dat de vrijwillige implementatie van het EQF door de lidstaten zou kunnen leiden tot vrijblijvendheid en daarmee niet de transparantie en vergelijkbaarheid van kwalificaties zou opleveren, waar in Europa behoefte aan is. In plaats van een Mededeling die de Commissie aanvankelijk voor ogen stond, is daarom bij nader inzien gekozen voor een Aanbeveling van de Raad en het Europese Parlement. Ook een Aanbeveling is niet bindend, maar het is wel een krachtiger instrument dan een Mededeling. Daarbij is ernaar gestreefd de lidstaten op alle mogelijke manieren te committeren aan een deugdelijke uitvoering van het EQF. Zonder de vorm voor te schrijven, wordt bepaald dat de implementatie door de afzonderlijke lidstaten moet worden gecoördineerd. Ook is vastgelegd dat de Commissie zorg draagt voor monitoring van de behaalde resultaten. Met het oog op de invoering van het EQF worden met middelen uit het nog lopende Leonardo da Vinci-programma enkele *pilots* mogelijk gemaakt, waarin lidstaten gezamenlijk testen hoe zij hun nationale kwalificaties of diplomaniveaus kunnen relateren aan het EQF. Nederland is betrokken bij één van de voorstellen die voor een dergelijke *pilot* zijn ingediend. De *pilots*, die doorlopen ook als het EQF naar verwachting in de eerste helft van 2007 is aanvaard, kunnen bijdragen aan een goede uitvoeringspraktijk. Zij kunnen ook belangrijke informatie opleveren voor de evaluatie van het EQF, die voorzien is in 2012.

De leden van de CDA-fractie hebben mij gevraagd hoe voorkomen kan worden dat het EIT toch niet een te zwaar bureaucratisch instituut wordt. Ik kan de Kamer berichten dat het voorliggende voorstel van de Commissie tegemoet komt aan de eis van veel lidstaten, waaronder Nederland, dat het EIT geen omvangrijk fysiek instituut, maar een netwerkorganisatie moet zijn. Verder lijkt het er op dat de Commissie met het voorstel voor een maximale staf van 60 personen zich houdt aan de wens van de meeste lidstaten dat het EIT geen zwaar bureaucratisch instituut moet worden. Dit geldt zowel voor de centrale organisatie als voor de Kennis en Innovatie Gemeenschappen (KIG's), waarbij vooral ook de verhouding tussen het aantal onderzoekers en ondersteunende staf van belang is. Het voorstel is volgens Nederland nog niet geheel overtuigend ten aanzien van de beperking van de bureaucratie binnen de KIG's. Het thema van de dreigende bureaucratie wordt nauwlettend in de gaten gehouden en Nederland staat in dit opzicht niet alleen; het wordt door meerdere lidstaten gesteund op dit punt. Op de vraag van de fractieleden van het CDA hoe andere landen aankijken tegen het standpunt van Nederland dat het EIT niet zelfstandig graden en diploma's zou moeten afgeven, kan ik de Kamer berichten dat Nederland in deze opstelling ook niet alleen staat. Geen enkele lidstaat ondersteunt actief een bevoegdheid van het EIT om eigenstandig diploma's en/of graden uit te reiken. Veel landen zijn het met Nederland eens dat het verlenen van graden en diploma's primair de bevoegdheid van lidstaten zelf is.

2. Verslag OJC raad, onderdeel onderwijs van 19 mei 2006 (Kamerstuk 21 501-34, nr. 69)

Ten aanzien van de vragen van de leden van de CDA-fractie over een goede taalvaardigheid van Europese burgers in minstens twee vreemde talen, kan ik de Kamer berichten dat het de bedoeling is dat met behulp van de indicator in de verschillende lidstaten de vaardigheden van leerlingen op de leeftijd van 15/16 jaar in twee vreemde talen in kaart worden gebracht. De indicator zal gebruik maken van het Europees Referentiekader voor Talen om de behaalde niveaus aan te geven. De lidstaten beslissen zelf óf en hoe zij de uitkomsten willen aangrijpen voor nadere acties. De Nederlandse inzet in de adviesraad zal zijn te komen tot een indicator die valide en transparante uitkomsten oplevert, dat wil zeggen uitkomsten die niet vertroebeld worden door linguïstische en/of culturele vertekening. Expliciete randvoorwaarde is dat introductie van de indicator voor de lidstaten geen onnodige administratieve en financiële lasten oplevert. Die randvoorwaarde is op verzoek van Nederland met algemene stemmen in het mandaat van de adviesgroep opgenomen. Nederland heeft de nodige ervaring met internationaal onderzoek en de administratieve en financiële lasten die dat met zich meebrengt. Op de vraag van de fractieleden van het CDA over sleutelcompetenties kan ik de Kamer berichten dat het voorstel voor een referentiekader met acht sleutelcompetenties in september is aangenomen door het Europees Parlement. De status van dit referentiekader is het bieden van een spiegel voor nationaal beleid, het betreft geen Europese regelgeving.

De fractieleden van het CDA vragen hoe het komt dat er voor het project Een Leven Lang Leren meer geld beschikbaar is dan voorzien. Deze extra middelen hangen voor een belangrijk deel samen met de uitbreiding van de Europese Unie van vijftien naar binnenkort zevenentwintig lidstaten en zullen dan ook met name ingezet worden voor de toename van de mobiliteit die een gevolg is van deze uitbreiding.

De leden van de CDA-fractie hebben daarnaast geïnformeerd naar de status van het Erasmus Mundus programma na 2008. Ik kan de Kamer hierover berichten dat in het werkplan van de Commissie van 2007 is aangegeven dat in de loop van het komend jaar de Commissie zal komen met een voorstel voor de toekomst van het programma.

3. Annotaties informele bijeenkomst EU jeugdraad van 30 maart 2006 en het verslag van de OJC raad, onderdeel jeugd van 23 maart 2006 (Kamerstuk 21 501-34, nr.65)

De fractieleden van het CDA vragen of jongeren erin geïnteresseerd zijn om deel te nemen aan beleidsdebatten aangaande ontwikkelingen op Europees niveau. Ik kan de Kamer hierover berichten dat het betrekken van jeugd bij de vorming van beleid dat hen aangaat een van de kernpunten van het Europese jeugdbeleid is. Omdat het vaak langdurige en relatief abstracte trajecten betreft, voelt niet elke jongere zich aangesproken. Daarom richt de aanpak van het kabinet zich op een paar sporen. Ten eerste wordt (georganiseerde) jeugd betrokken bij het Europese jeugdbeleid door het betrekken van jongerenorganisaties bij ontwikkelingen op Europees niveau. Zo zijn er in 2006 twee consultatiebijeenkomsten geweest waar jeugdorganisaties voor zijn uitgenodigd. Hiervoor wordt door jeugdorganisaties primair de Nationale Jeugdraad als vertegenwoordiger gezien. De Nationale Jeugdraad is een standaard partner bij de opzet van deze consultaties. Het andere spoor is gericht op ongeorganiseerde jeugd en gaat via de jongerenvertegenwoordigers betreffende de verschillende internationale gremia zoals de Europese Unie en de VN. Die jongerenvertegenwoordigers werken na hun 'verkiezing' samen in een team dat wordt begeleid door de Nationale Jeugdraad. De jongerenvertegenwoordigers geven voorlichting op scholen en proberen jongeren te betrekken, naast het aangaan van het gesprek met beleidsmakers.